

5029 3die Beh. af Finantsloov. f. Finantsaaret fra 1ste April 1871 til 31te Marts 1872. 5030

opnaas i saa Henseende, snarere følger den Mands Anskuelse, som kjender Forholdet, end de ærede Herrers Anskuelse, som ikke kjende det. Dette forekommer mig dog at være sienlynt. — Med Hensyn til de Forslag, som ere stillede under Nr. 56 og 57, og som ere tiltraadte af Udvalgets Flertal, kan jeg henholde mig til, hvad der blev udtalt dels ved 2den Behandling og dels idag af den ærede Ordfører. — Forslaget under Nr. 58 har jeg stillet væsentligt, fordi den Erfaring som allerede er bleven indhøstet i den korte Tid, hvori den nye Anstalt har været aaben, har vist, at Arbeidet ved denne har været i en meget stærk Tilvæxt, saa at jeg maa frygte for, at den vil komme til at lide Mangel paa Arbeidskraft i Aarets Løb, hvis et saadant Tillæg ikke bevilges. Vil det ærede Thing ikke bevilge mig dette, vil jeg muligvis blive nødt til at andrage om Noget paa Tillægsbevillingsloven til Efteraaret, hvad jeg helst vilde undgaa. Jeg kan heller ikke se, at det vil være til nogen Skade at forhøje disse 4,000 Rd. til 4,800 Rd., men vil Thinget ikke dette, maa jeg finde mig i at indskrænke mig saa meget som muligt og, hvis nødvendigt er, antage nogen midlertidig Hjælp, som jeg da haaber, at det ærede Thing vil bevilge paa Tillægsbevillingsloven. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 60 skal jeg gjenkalde i Erindringen, at hvad der stod paa Finantsloven, i det Væsentlige er overensstemmende med dette Forslag — der er naturligtvis nogle mindre Afvigelser, som jeg ikke har havt nogen Betænkelse ved — og dernæst, at dette Forslag er stillet for at imødekomme en Anskuelse, som oftere er bleven gjort gjældende haabe her i Thinget og i Finantsudvalget, nemlig at det vilde være af stor Interesse og muligens vilde kunne blive frugtbringende for en fremtidig Udvikling af vore Gageforhold, om man ved en enkelt Anstalt, hvor det kan ske uden videre Følger for andre Grene af Stats tjenesten, kunde forsøge paa at stille Embeds-

mændene saaledes, at de istedetfor Pensionsret fik en vis Andel i Overskudet. Det er en Tanke, som efter min Anskuelse kunde føre til gode Resultater, dersom den maatte vise sig praktisk brugbar og svarende til de Forventninger, man nu har om den. Hvad jeg altsaa tillader mig at foreslaa det høje Thing, er nu engang at bringe denne Tanke til Udførelse ved denne Anstalt, som staar i en saa eiendommeligt Stilling ved Siden af den øvrige Stats tjeneste. Det vil erindres, at vi dergjennem vilde faa Leilighed til at forviise os om to Ting, nemlig for det Første, om man ikke ved et saadant Tilskud, gennem uviste Indtægter kunde give et passende Udvælg for Pensionsretten i videre Udstrækning — og det forekommer mig, at Thinget ved flere Leiligheder har erkjendt, at det vilde være ønskeligt, om man kunde naa til noget Saadant — og for det Andet om, hvilken Virkning det vilde have paa den Intensitet, hvormed Embedsmændene ville arbejde, naar man til en vis Grad har gjort Vedkommendes Fortjeneste afhængig af den Tid og den Interesse, hvormed de arbejde, idet det jo er klart, at dersom det er til Fordel for vedkommende Arbejdere med Hensyn til deres Indtægt, at der er Færre, saa tage de sig hellere paa at arbejde med større Driftighed og Intensitet, end naar der kom Flere til. Derfor er dette af Flere betragtet som et Slags Maal for, i hvilken Grad man skulde forøge Arbeidskraften, idet man helst vilde have færre Arbejdere at dele Arbeidet imellem, imod at de da fik et Tillæg til deres Løn, og jeg skulde feile meget, om ikke det Samme væsentligt har ligget til Grund for Rigsdagens tidligere Voteringer om Lønninger, at Medhjælpssummerne under de forskellige Ministerier skulde slaas sammen og danne een Medhjælps sum, som da skulde staa til samtlige Ministres Raadighed. Jeg har altsaa tænkt mig, at man maatte kunne netop ved denne Leilighed ifølge den særlige Maade, hvorpaa Anstalten er stillet, i Analogi med andre og større An-